

Խմբագրությունը ըստ է առաւօտան 10—2
(ըստի կերակի և աօն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզալ

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իւրաքանչիւր տաղանդի ընդ 20—10 կօպ.

Տպարանի տ է լ է ֆ օ ռ № 67.

Հենան բարբարոսների ճակատագիրը Եւրոպայում:

ԿԵՆՏՐՈՆԻ ՇՈՒՇՈՒՄ

Շուշին, 12 հոկտեմբերի
Ամառն անցաւ և միօրինակութեան ու տիրութեան ընդ պատեց Շուշին։ Շուշին ամառն անցաւ և միօրինակութեան ու տիրութեան ընդ պատեց Շուշին։ Շուշին ամառն անցաւ և միօրինակութեան ու տիրութեան ընդ պատեց Շուշին։

Շուշին զարթոյն ևս, որ «կուրս» կը նշանակէ այնքան հիմնարկութիւն, որտեղ պէտք է մի քանի կանայք սեղաններ ունենալ և այդ սեղանները առաջ պէտք է նստանել ու միմեկին անսովոր խաղեր կատարել։ Մեր կարծիքով՝ «կուրս» անունը տակ պէտք է հասկանալ մի հիմնարկութիւն, որտեղ հասարակութիւնը իր ժամերը կարող է օգտագործել՝ զբաղվելով հասարակական հարցերով, որոնք անուր թուով կուտակված են շուշինցիները վրաս։

Միջինում մեր մեծագոյատիւ շուշինցի աղաներն ու խնայողները իրենց ժամերը զբաղված են իրանց կարծիքով բանական խաղերով, միջինում տեղական կարիքները դեռ մնում են չը բաւարարված։

Շուշին իւրաքանչիւր անհատ անհատ է և մտածում է միայն իր համար։ Նա չէ հետաքրքրվում հասարակական նորմիսի այնպիսի հարցերով, որոնցով այսօր գլխավորն տարիւն է ամբողջ Ռուսաստանի բնակչութիւնը, առանց ազգի ու կրօնի խտրութեան, թէ ինտելիգենտը և թէ հասարակ ժողովուրդը, բոլոր անհոն եղանակով գործում են, փող և անհրաժեշտ միջոցներ են հայթայթում պատերազմին դնացած զինուորական ընտանիքներին վիճակը թեթևացնելու համար։ Շուշինցի այս ամենը կարգում է ու լուսւմ, բայց մասը մասին խիստ չէ ուշադրում։ Նա անտարբեր է, անզգայութեան հիւսնադրութիւնը բռնել է նրան։ Տեղական ինտելիգենտներ, որք մեծ մասը ուսուցչներն են կազմված, ոչնչով չէ տարբերվում իր անազորութեամբ ազգայնականացող հոգիներից։ Նա էլ է յաճախ իր օրերը թղթախաղի և ուսուցչական մէջ անցկացնում։ Վաճառականներն էլ ոչ միայն անզգայացած են դէպք կատարվող երեթոյններն, այլ և շահագործում են ներկայ պայմանները մեծ հմտութեամբ ու անբարեխղճութեամբ։ Նրանք անցնել տարվա ինչ ու փութ անցնել տարվաները նորի տեղն են վաճառում հրէշային գնով։

Շուշին չունի շատ թէ քիչ յարմար չէնք թատրոնի համար։ Հայ-թուրքական ընդհանրություններից առաջ ունեն զրա համար առանձին շէնք, որն ընդհանրություններ ժամանակ աշխարհ և փոխարէնը նորը չը շինված։ Ամեն տեսակ ներկայացումներն ու հանդէսները կազմվում են թեմական դպրոցի դահլիճում, որ այնքան նպատակադարձոր չէ, որովհետև այդ պատճառով դպրոցում անկարգ վիճակ է տեղի ունում։ Բարեգործական Ընկերութեան գործերն էլ կարգում են և զբոսը ընթացքանը հաղիւ հաղ է իր գոյութիւնը զարբ տակ։

Սկզբնական ծխ. դպրոցները և Մարիամեան-Դուքանեան դպրոցը նախանձիկ վիճակի մէջ չեն։ Նրանք այդ դպրոցի ներկայական պատկերութեան, այդ առաւելութիւնը ոչնչով չէ արտայայտվել նրա կրթականի մէջ։ Ուսուցչական խումբը նոյնն է, ինչ որ առաջ, բարձրագոյն կրթութեամբ ոչ մի ուսուցիչ չունի։ Ունի նոյնիսկ տարրական կրթութեան տեղ ուսուցչի թիմական զուգորթի ելեմէտից հաշիւներով հասարակութիւնը չէ հետաքրքրվում։ Ինչպէս ներսիսեան ու միւս դպրոցներում, այնպէս էլ մեր դպրոցում, մեր կարծիքով, պէտք է տարբերակ վիճակ վիճակ կատարվել ժողովրդի ներկայութեամբ և մարդկանց մարքերը չը պղտորվելն զանազան ասե-կոսներով։ Այս սովորութիւնը շատ գեղեցիկ է, բայց տարբարաբար մեզ մօտ դեռ չէ իրագործվել։

Շուշին չը կայ պարբերական հրատարակութիւն իրական մտքով Անդրեանով հրատարակվել են «Шушинская Жизнь», «Լաւրա» շաբաթաթերթերը, բայց դրանք բոլորն էլ զինավարժիւղով անձնական պատանահանութիւն կատարվել ժողովրդի ներկայութեամբ և մարդկանց մարքերը չը պղտորվելն զանազան ասե-կոսներով։ Այս սովորութիւնը շատ գեղեցիկ է, բայց տարբարաբար մեզ մօտ դեռ չէ իրագործվել։

Մեր ամենը տեսնելով՝ կասկած չը կայ, շատ ցուրտ է, որ տեղական հասարակական հարցերը՝ չունենալով դեկավր՝ մնում են չը լուծված։

Գաղափար, սեփական հայ պարբերական մամուլ չունենալով, գտնի դրանց եկող թերթերը պէտք է այդ օրնուրեք հատուցանէին հասարակութեան՝ տպելով տեղական հարցերի շուրջը պատող յօդուածներ։ Այս եղանակով գտնի տեղական հասարակութիւնը կը սնվայ իր դարաւոր ճիշդ։ Մեր հայ թերթերից միայն է, որն աւելի շատ է հրատարակվել վերոյիշեալ հարցերով և ընդուն վերաբերալ շատ յօդուածներ է տպել։

Ստեփան Շերմազան

ՎՈՂՂԱՅԻ ԱՓԵՐԻՑ

Ամեն քաղաքում կազմակերպում են այսպէս կոչված ճակատակերպի շաբաթներ։ Բայց գիտէ՞ք, ընթերցող, ինչ բան է սա։ Ինչ նպատակ ունի այս ժողովարարութիւնը։ Մինչև այսօր եղած ժողովարարութիւնները վերաբերված զինուորների համար էին, իսկ սա կենդանի կուտ զինուորների համար է...

Այդ տաք հազուադէպ և սպիտակեղէնը նրանց համար է, որոնք ներկայումս պատերազմի դաշտում ցրտի, քամու, խոնաւութեան մէջ, բաց տանիքով, հրացանները կրծքներին դէմ առած՝ կանգնած են ինչպէս քարէ պատ թշնամու դիմաւ։

Ոչ փոթորիկը, ոչ ցուրտը, ոչ քամին, ոչ գնդակները և հրացանների որոտը, ոչ ինչ չին կարողանում վնասեցնել երիտասարդ զինուորին...

Նա կանգնած է ինչպէս իսկական հերոս, ամեն, ամեն բան գտնելու հայրենիքի պաշտպանութեան սրբազան սեղանի առաջ և միմիայն թշնամու մահացու գնդակը կարող է նրան հեռացնել նրա բռնած դերձից, պատերազմի դաշտում...

Պատերազմի դաշտից հեռու գտնվող ժողովուրդը, սուր նրանց, այդ հերոսներին տաք հաղուստ և անհրաժեշտ պիտույքներ, որպէս իր նրանց հիւանդութիւնները և բնական պատանահանքերը զոհ չը գնան...

Մի վերաբերված նրանց ամենանուրիսական զգացմունքը նրանք գնացել են պատերազմի դաշտը կամ յարկութեան զբօշակը ձուրն վերադառնալու կամ ընկնելու թշնամու գնդակից...

Ուրիշ մահ նրանք չեն ընդունում։ Ուրիշ մահը կը վերադառնալու սրբազան զգացմունքը...

Տակէք նրանց տաք հազուադէպ հետ նաև ծխախոտ, զինուորների միակ բաւականութեան այդ առարկան...

Չառէք թէ զիստ է ծխելը մի զրկէք նրան հոգեկան այդ միակ մեծ բաւականութեան թերթից։ Դուք չէք կարող երևակայել այն րօպէն, երբ զինուոր յօնած, թուրացած՝ նստում իր անբաժան հրացանի կողքին, վառում է ծխախոտը, օրօր ներս է քաշում ծուխը, և այդ րօպէն նա թողնում է իր մտածմունքների և յիշողութիւնների մէջ... Նա մտքով սպնում է հեռու, հեռու դէպքեր ընտանիքը, իր սիրտուն գրականները, դէպք իր օշակը... Այդ րօպէն նա հոգեկան հանգիստ և բաւականութիւն է զգում...

Ասում եմ՝ մի զրկէք զինուորին այդ միակ բաւականութիւնից...

Չառէք թէ շատ ենք առել։ շատ չնչին է մեր առածը եղած կարիքի առաջ, կարիքը ծով է...

Մարդիկ թողած տուն, տեղ, ընտանիք՝ կրծքներն են դէմ անում, իրանց կանաչը գտնելու, իսկ մե՛նք... կօպէկներ, բուրբլիներ ենք տալիս և դժգոհում...

Առաջ ընթացքը, եղբայրներ և քոյրեր, և առեցէ՛ք ով ինչ կարող է և գիտցած եղբւր, որ ամեն մի կօպէկ կը ծառայ իր սուրբ նպատակին...

Ս. ք. Աւանեսնց

ՆԵՐՏԵՆԻՈՒԹԵՐ

Թ Ի Յ Լ Ի Ս

Հոկտ. 22-ին Փոխարքային ներկայացան Դադատանի նահանգապետի զինուորական նահանգապետ Վոլյկին, Պետ. Դուռնի անդամ Միք. Վաղայանցի, գաղտնի խորհրդ. է. Ա. Պատաղի։

Նրէկ ամսին, 23-ին, Աղբիւր-Տարաղէ խմբագրատանը կայացաւ պատերազմի զինաներից վաճառքների օգուտի Թիֆլիսում պատկանաւորական-գեղարուեստական արձանախ հրատարակելու համար ընտրված յանձնաժողովի անդամիկ նիստը։ Յանձնաժողովը օրոշեց արձանախ հրատարակել պատկերազարդ, շքեղ և զեղաբուսական տպագրված և մեծադիր 400 երեսից ոչ պակաս։ Բովանդակութեան ա. բովանդի իր մէջ ամփոփելու և զինուորական հայ կենսաբան, պատմութեան և զբոսանքութեան վերաբերալ յօդուածներ։ Ընկերը են նոյնպէս ներկայ պատերազմին և կուտող կողմերին նուրբված յօդուածներ։ Նրկորդ բաժինը իր մէջ ամփոփելու և զեղարուեստական մասը՝ վրպակներ, պատմութեան, բանաստեղծութիւններ և այլն։ Յանձնաժողովը կոչ է անելու անխոր բոլոր հայ գրողներին, բանասէրներին և արուեստագետներին այս ժողովածուն աշխատակցելու համար։

«ԸԱՅԿ. ՏՈՅՈՒ» լրագրեր իր երէկվայ համարում (№ 24) թարգմանելով «Արև» թերթից մի յօդուած «Թիւրքական մասին, իր կողմից ծանօթութիւն է դրել, թէ Արևում յայտնի դաշնակցական գործիչը՝ Ու. Մարումեանն է, որ յայտնի է ուսուս հայերին, իբրև Գր. Արծրունու ժամանակների միջակա աշխատակից։ Հարկաւոր ենք համարում ուղղել ուս թերթի սխալը, որ Ու. Մարումեան Գր. Արծրունու մասին չէ տալ ամբողջ 8 տարի աշխատակցել և միջակայն։

Նրկանան հրապարակի մաղթանքից յետոյ, որ տեղի ունեցաւ հոկտ. 21-ին,

Կովկասի ուսումնարանական շրջանի հոգաբարձու Ն. Ս. Բուրգովը Փոխարքային ներկայացրեց մի զեղեցում՝ Կովկասի շրջանի ուսուցչներին և աշակերտներին հաւատարմի հպատակութեան զգացումների մասին։

Մեղ խնդրում են տպել հետևեալը. «Առաջիկայ կրթակի, ամսին 26-ին, առաւօտեան ժամը 11-ին, Ռուսաստանի հայկաթիօնկայ անուանական կառավարիչ Սարգիս վ. Տէր-Արքանաճեան մատուցանելու է հանդիսաւոր պատարագ յետոյ և շաբաթակարար մաղթանք ուսուցչներ յաղթութեան համար թիւրքաց վրա։ Այս մասին կարգադրված է բոլոր կայսրութեան հայ-կաթիօնի եկեղեցիներին մէջ նմանօրինակ մաղթանքներ կատարելու»։

Կովկասի քաղաքների միութեան բերւորն ներկայումս արդէն պատրաստ ունի 3,680 մանձնակա. զբանցից Թիֆլիսում 750, Բաղուսում 950, Վաղեկակակազում 210, Եկատերինուպոլում 500, Ստաւրոպոլում 1,200 և Դանձակում 70։

Վերաւորների կօմիտէի անդամներ Գ. Ն. Կէլի և Մ. Ի. Մարտիրոսեան մեկնեցին Գր. Արծրունի՝ գնելու տաք նիւթեղէն, զգեստներ, գուլպաներ և այլն։

Պահեստիների ընտանիքներին խնամող գործադիր յանձնաժողովը հոկտ. 13-ից մինչև հոկտ. 23-ը պահեստիներ ընտանիքներին տուել է 2300 վկայաթղթեր գնացքներով ձրիպաշէն հայրենիք ճանապարհվելու համար։

Ինչպէս յայտնի է, նոյեմբերի 3-ին «Մամուլի օրն» է կազմվել և այդ օրը ծախվելու է «Кавказский Журналист» թերթը։ Երբեքարքայի վարչութիւնը սիրով թղթախոյն է, որ յիշալ թերթը ծախողները ձրիպաշէն օգուտին էլիքարաբար չից։

Կրթակի, հոկտ. 26-ին, ցերեկվայ ժ. 2-ին, Ժուրնալիստների ընկ. շէնքում նշանակված է տեղական մամուլի ներկայացուցչներին ժողովը քննելու «Մամուլի օրն» և մասնակցելու հարցը։ Այդ ժողովին հրաւիրվում են թերթերի խմբագիրները, հրատարակիչները և աշխատակիցները։

ԳԻՏՈՒԹ., ԳՐԱԿԱՆ., ԳԵՂԱՐ.

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ՔԱՏՐՈՒ

Հայոց ներկայացում նոր Բազում (Սուրբթովի «Դաւանանքի» և Լ. Չանթի «Հին Սասանիներ»)։

Բազում, 22 հոկտ.

Հայոց հերթական ծր. ներկայացումը, որ տեղի ունեցաւ հոկտ. 18-ին, Սուրբթովի «Դաւանանքի» թերթին էր։ Սե պէտք է ասել, որ բեմի վրա, «Դաւանանքի» մէջ, զեղարուեստի խումբը աւելի շուտ դաւանանքի իր բարեկեցական, քան թէ պատկերաբան Սուրբթովի գործը։ Ընդհանրապէս խաղը շատ սառն անցաւ։ Կենտրոնական դերակատարներից երկուսն էին՝ Արամիս (Չէրաբ) և պ. Ստեփանեան (Ուրթա-Բէկ)։ Մայրիք և շերտութիւն չը արտայայտելու իրանք խաղի մէջ, իսկ Չարիֆիանի (Սուրբթովի) մտածված և տ. Արուստ. Ոսկանեանի (Ռուբայա) թերթուն խաղը անկարող եղաւ ծածկել ընդհանուր թերթունքները։ Աւելի շնորհով խաղացին երկրորդական դերեր ունեցողները՝ Դադարեան (Բէսա) և Փափաղեան (Դաթա)։ Տ. Գուրադեան (Դադարեան) հօրը հետ բացատրելիս՝ և անտեղի և դեռաւորութեան բոլոր ու հոգիներ ունեցող դաւակ էր։

Ըստ կարգի 6-րդ ներկայացումը Լ. Շանթի «Հին Աստուածներն» էր, որ արվել հոկտ. 21-ին։ Այդ պիէսի մասին շատ է ասվել մեր մամուլի մէջ։ Սե պէտք է ասել՝ աւելի շատ զբոսանքի իրանտով, մասնաւոր զարկ տալով հանգիստի և եղի նրա խոշոր աղոթութիւնը հանդիսաւորները գրաւելու տեսակետից։ Կուրջինը այստեղ չեղանք, որ, մեր կարծիքով, քննադատները մի բան անգիտացել են. դա այն է, որ պիէսի բովանդակութեան և հայ հասարակութեան օրող խաղերի աղոթանքի միջև ներքին ներդաշնակութիւն կայ և այդ հանգամանքը նպատաւոր դեր է խաղում պիէսի աղոթանքի համար։ Մեր գրական նախնիքը իր սկզբնականութիւնից օրնաւորներն ծառայելու սկզբունքներով է տղորդվել։ Նա մերթիւ է անհատական երկանդութեան գաղափարը՝ Նա հայտնի է արքան մարտիկներ և ենթարկել ինքն իր համար աղոթողին։ Սե դա արհեստական երկանք չէ եղել, այլ խոր արմատներ է ունեցել մեր մէջ, անպատասխան է եղել պատմական պահանջներին։ Չը օր մենք մի մաքրացիկ ազգ էինք թէ քաղաքականապէս և թէ նստեանապէս։ Սե բնական է, որ ամբողջութեան բարեկեցութիւնը գաղափարից ազգի աշխարհը գաւազներին, բնական է, որ հանրական ցաւերի ու հաջբերի առկա լուրն մասնաւոր ու անձնական է եղել։

Բայց այժմ դրութիւնը փոխվել է։ Մեր ազգի կազմը բարեկեցիկ և նրա օրող խաղերը չափազանց բարեկեցիկ վիճակ ունեն Բարեկեցութեան հետ հրապարակ և գալիս և վայելել ու հաճախ պատրաստուած։ Անհատ իր աղոթանքի և պահանջներով դառնում է ինքնավար մեծութիւն, երկրպարութեան մի տաճար։ Նրան ճանաչարք։

Կրթակի, հոկտ. 26-ին, ցերեկ. ժամը 4-ին նշանակված է օրնութիւնը և բացումը հայկական հիւանդանոցի վերաւոր զինուորների համար, Կ. Հ. Բ. Ընկերութեան սեփական շինութեան մէջ։

«Մամուլի օրն» հրատարակվելիք թերթերի համար հարկաւոր թղթի մի մասը տուել է Դիտակաթիօնի ընկ. ներկայացուցչի Ի. Ա. Բանիկին։

Դուռնի տնտեսական յանձնաժողովը փայտի սակագինը նշանակել է այսպէս. մի խորանարդ սաճէնը արժէ 54 ր. ամեն տեսակ, իսկ փեճի փայտը 46 րուր։ Կարգի սակագինը մնում է նոյնը։

Ստացանք հետևեալ նոր հրատարակութիւնը. «Ռուս-Տաճակական պատերազմը (1877—78 թ.) և նրա հերոսները» վերնագրով սէրիայի առաջին գրքով, որ է «Դիտակաթիօն»-ի Լորի-Միլիթով։ Այս սէրիան ձեռնարկել է կաղմի հայ գրող Սաւ. Մանը։ Գրքը պարունակում է զորավար լուսանկարը և տալիս է նրա զինուորական գործունէութեան նկարագրութիւնը։ Ներկայ րօպէն, երբ սկսվել է այժմեան պատերազմը Թիւրքիայի դէմ, այդպիսի աշխատութիւնը է տեղին է ու օգտակար, մասնաւոր զորն կազմված է ճշգրիտ աղբիւրների հիման վրա։ Գրքի դրին է 30 կ., որ է Ժանէ և նրա զուտ եկամուտը 20% լը յատկացվում է յօդուտ պահեստիների աղէտեալ ընտանիքներին։

Ստացանք էլ միմանի միւսան Գաբի-զին վարդապետ Յովսէփեանի հետեւալ երկարագրութիւնները։ 1) «Դիտակեան արուեստը հին հայոց մէջ», մասն Գ. քաղաքի հայ հաղորդի, պատկերազարդ (95 տառետալ), տպարան էլիթանի, 1913 թ., դրին է 4 րուր։ 2) «Потомство Тарасия Орбелая и Мина-Хатум», Петроград, типограф. Академии Наук, 1913 г. 3) «Թովմաս Մեծիկեան կենսաբան» (կենսագրական նոր նիւթերով), տպարար պատ, 1914 թ., դրին է 40 կ. 4) «Չապաղեան ժողովը», արտատպութիւն «Շուրակաթ» ժողովածուից, էլ միմանի, 1913 թ.։

Նում է այ՝ բոլորը, ինչ յիշեցնում է հասարակական պարտքի և զոհաբերութեան մասին։

Ընդհանրապէս նրա օրին ու մտքուններին խիտ ներգաշակ է գալիս այն բոլորը, որ գալիս է փակելու հասարակական պարտքի զգացումը։

Հայերի մէջ այժմ գոյութիւն ունի հասարակական բնագիտելից ամբողջովին զուրկ մի մասնա, որ զինուորագրվում է զինուորապէս հայ ունեւոր լուսնից։ Այդ մասնին է, որ կամեում է դիտել միմիայն հաճաքի համար, լսել միմիայն վայելքի համար։ Նա չէ կամեում շնորհիւ պատճառել իր մտքին, յազմունքի իր հասարակական խղճին։ Նա սիրում է կենսաբան կենսաբան և առումը նրանց, որ գալիս են մաշակելու այդ կենսի պարզ երկնակամարը։

Սե նկատած երկարիկ շնորհիւ միման մայն ժամանակակից շահագրգռութիւն է ստացել Լ. Շանթի գործը և նրան հիւսն են դիտելու։ Յե նրանք, որ կենսի սեղանի շուրջն են բոլորած, և թէ նրանք, որ ձգտում են անկիւն գրաւել այդ սեղանի մօտ։

Դիտանական խումբը անպայման լաւ խաղաց պիէսը։ Ներգաշակութիւնը պահպանելը բոլորի կողմից։ Հարկաւ Զարիֆեան (վանապար) ու Փափաղեան (աբելալ) էին կենտրոնական դերակատարները։ Զարիֆեանը առիթներ շատ ունեցաւ ցուրտ նիւտ իր նուր խաղը։ Վանապար ցիտառը նկարագրել իրաւ պատշաճ էր գալիս դիտանական խնդրանքներին։ Նրա պէս անողոր որոնողներ են եղել հայ եկեղեցու պայ վարդապետները, որ դէմ են կանգնել միջնադարի նախապաշարված կրդեղին և յոյն ու լատին եկեղեցիների կողմից իր երկմիւր դերին մէջ, օգու և մարմին պահանջները պատկերաբան երիտասարդի յափշտակող աւիւնով։ Ս. Արամիս (Սէրա) զարթելից էր ըստ հարկի Աջող իշխան էր Ստեփանեան։ Տ. Դուրեան-Լորիսեան (Երկանեան) տառապանքի և վեհութեան հերոսներ է իր խաղի մէջ։

Ներկայացումը դարձեալ չէր գրաւել բաւականին հանդիսատեսներ։

Դ. Ա.

ՆԱԽԱԿ. ԽՄԲԱԿՐՈՒԹԵԱՆ

ՆՈՒՐԱՏՈՒԹԻՒՆԵՐ

Կ. Հ. Բ. Ընդ. հայկական հիւանդանոցում 4 վերաբերալ զինուորների պահպանութեան ծախքը յանձն են առել Իվան Ալեքսեյիչ և Վարդաւոս Ստեփանովիչ Շապիւրեաններ։

Ստացված են նուէրներ՝ Մարգարիտ Եղիշեանից՝ 6 հատ շաղկի, 12 հատ թղթիկի և 6 զոյգ գուլպայ։ Բաղանտանից՝ 6 զուգ. թէյի բաժակներ՝ իրանց արիւնքներով, նաև ամական 5 ր. մինչև